

ARCYBISKUP METROPOLITA
GDAŃSKI

Słowo pasterskie na stulecie diecezji gdańskiej

Czcigodni Bracia w kapłaństwie, Siostry i Bracia!

1. Uwolnić w sercu radość

Trzecia niedziela Adwentu wyzwala w nas wielką radość i zachęca, aby tę radość wypowiedzieć, wyśpiewać, wyrazić w konkretnych gestach i czynach.

Z czym jest związana ta radość? Odpowiedź na to pytanie dają dzisiejsze czytania liturgiczne, które przypominają, że „Pan jest już blisko”. Pan jest już blisko, bo zbliża się Boże Narodzenie, piękne i z tęsknotą wyczekiwane przez dzieci i starszych święto. Tę radość potęguje ogłoszony przez papieża Franciszka Rok Święty, który rozpocznie się w Rzymie już 24 grudnia. A dla wierzących naszej archidiecezji dodatkowym motywem tej radości jest fakt, że 29 grudnia rozpoczynamy także Jubileusz stulecia powstania diecezji gdańskiej.

Nasze serce raduje się, bo Pan we wspomnianych wydarzeniach rzeczywiście zbliża się do nas. Jest już blisko, ale czy jest blisko mnie? Czy pozwalam na obecność Jezusa Chrystusa w moim życiu? Czy On mnie inspiruje, albo lepiej – czy otworzyłem Mu już drzwi mojego serca i pozwalam Mu się prowadzić? Jak blisko dopuszczam Go do siebie? A może wcale Go nie dopuszczam, bo obawiam się, że On mnie w coś ograniczy, coś mi zabierze, nakaze robić coś, czego nie chcę? A może w ogóle Go nie chcę!

2. Prawdziwą radość daje Jezus Chrystus

W dawaniu osobistej odpowiedzi na te i podobne pytania przychodzą nam z pomocą słowa papieża Jana Pawła II, dziś świętego, wypowiedziane 2 czerwca 1979 r. w słynnej homilii na placu Zwycięstwa. Odwołując się wówczas do chrześcijańskiej historii naszej Ojczyzny, wyjaśniał: „Człowieka nie można do końca zrozumieć bez Chrystusa. A raczej: człowiek nie może siebie sam do

końca zrozumieć bez Chrystusa. Nie może zrozumieć, ani kim jest, ani jaka jest jego właściwa godność, ani jakie jest jego powołanie i ostateczne przeznaczenie”.

Oczywiście, ktoś może się z tym nie zgadzać i może odrzucić Chrystusa, łudząc się, że życie bez Niego też można przeżyć. Można, ale jak? Bez nadziei i bez perspektyw, ograniczając je tylko do wymiaru czysto ziemskiego i materialnego. Życie bez Chrystusa jest niezrozumiałe, bo nie wiemy skąd przychodzimy, jaki jest cel naszego życia i dokąd zmierzamy. Przed człowiekiem, który nie wierzy w Boga, jest tylko pustka i bezsens. A przecież tak nie musi być. Jezus Chrystus oddał za nas swoje życie na krzyżu. Oddał właśnie dlatego, że każdego z nas kocha do szaleństwa. Żaden człowiek nie jest Mu obojętny, nawet ten, kto się od Niego odwraca. Pozostaje więc zawsze blisko nas i towarzyszy nam, zwłaszcza w trudnych chwilach.

Ten sam Jezus Chrystus, zmartwychwstały, stał się „naszą drogą, prawdą i życiem” i jest gotów napełnić każde życie prawdziwą radością, tylko trzeba Mu dać szansę, otworzyć dla Niego swoje serce. Nie lękaj się, że coś ci zabierze, w czymś ograniczy. On niczego nie zabiera i w niczym nie ogranicza, wręcz przeciwnie, chce pomnożyć talenty, obdarować nowymi darami, i uwolnić od tego wszystkiego co ciąży, przeszkadza, co odbiera nadzieję, wolność, a w konsekwencji autentyczną radość. On pomoże ci pogłębić wiarę i sprawi, że twoja radość będzie naprawdę wielka. Po to jest Boże Narodzenie, po to jest Rok Święty i po to jest Jubileusz, aby każdemu dać szansę. Nie lękaj się przyjąć Chrystusa i Jego wspaniałych darów, które służą codziennemu życiu i są konieczne dla naszego zbawienia. Nie zmarnuj tego wielkiego daru!

3. Przeżyjmy Jubileusz

Wydarzenie Jubileuszu to „rok łaski od Pana”, to szczególny czas „odpoczynku i wolności”. W Starym Testamencie, w Księdze Kapłańskiej czytamy, że jego rozpoczęcie było oznajmiane dźwiękiem rogu (Kpł 25,9). Ten jubileuszowy dźwięk rogu w naszej archidiecezji wybrzmi w głosie kościelnych dzwonów. W dniu 29 grudnia, o godzinie 13:00 zabrzmia dzwony we wszystkich naszych kościołach, ogłaszając rozpoczęcie Roku Świętego i Jubileuszu stulecia powstania diecezji gdańskiej. Tym samym, podobnie jak lud Starego Testamentu będziemy doświadczać czasu „łaski od Pana”. Wcześniej, na znak duchowego i moralnego wyzwolenia z grzechu, oraz zwrócenia swojego serca ku Bogu, weźmiemy udział w procesji, która przejdzie ulicami miasta z kościoła ojców cystersów w Oliwie do bazyliki archikatedralnej, aby tu zjednoczyć się z Chrystusem w uroczystej Mszy świętej.

Przez kolejne miesiące tego „czasu łaski od Pana” będziemy doświadczać w sposób szczególny Bożego działania w 27 kościołach jubileuszowych naszej archidiecezji. Udając się do nich, jako pielgrzymi nadziei, będziemy się tam karmić Jego Słowem i spotykać Go w sakramentach. Zaplanujmy już dziś wraz ze swoimi wspólnotami parafialnymi, duszpasterskimi, zakonnymi, udział w archidiecezjalnych celebracjach poszczególnych sakramentów.

Wyjątkową okazją do skorzystania z jubileuszowych łask, ale także i do zacieśniania więzi między członkami naszego lokalnego Kościoła oraz do odkrywania bogactwa korzeni, z których on wyrasta, będą diecezjalne pielgrzymki – w maju, do grobu św. Wojciecha w Gnieźnie, a także we wrześniu do grobów apostoelskich w Rzymie.

Chcemy też podejmować praktyki pokutne i wynagradzać za wszystkie nasze grzechy i niewierności. W naszych Kościołach będzie więcej okazji do adoracji Najświętszego Sakramentu oraz spowiedzi świętej. Wszystko po to, aby uzyskać odpust jubileuszowy i uwolnić się od kar doczesnych za popełnione grzechy a w konsekwencji doświadczyć ogromu miłosierdzia Boga. Ponadto, wraz z członkami i duszpasterzami duszpasterstw środowiskowych będziemy pogłębiać świadomość naszego powołania do świętości na okolicznościowych spotkaniach w archikatedrze oliwskiej.

Jubileusz to również czas miłosierdzia. Księga Kapłańska przypomina, że w roku jubileuszowym należy ułatwić wykup ziemi, zwrócić płaszcz czy inną rzecz wziętą w zastaw, darować wolność temu, kto stał się niewolnikiem, pojednać się z bratem...

Jak te wskazania wypełnić w dzisiejszych czasach, podpowiada nam usłyszana przed chwilą Ewangelia. Mieszkańcy Palestyny, którzy przybywali nad Jordan, pouczeni przez Jana Chrzciciela o bliskości Mesjasza, pytali: co mamy czynić? W odpowiedzi Jan wskazywał im konkretne postawy i zachowania. Do wszystkich mówił: „Kto ma dwie suknie, niech się podzieli z tym, który nie ma; a kto ma żywność, niech tak samo czyni”. Ponadto do celników powiedział: „Nie pobierajcie nic więcej ponad to, co wam wyznaczono”. A do żołnierzy: „Na nikim pieniędzy nie wymuszajcie i nikogo nie uciskajcie...”.

W tych wskazaniach Jana Chrzciciela odnajdujemy właściwe sugestie na czas Jubileuszu.

Po pierwsze, zwraca on uwagę na potrzebę uzdrowienia naszych relacji z drugim człowiekiem. Dokonuje się to na drodze wybaczenia doznanych krzywd, upokorzeń czy niesprawiedliwości. Ale konieczna jest najpierw pokorna prośba o wybaczenie. Wszyscy doświadczamy jakichś krzywd, więc warto, abyśmy wszyscy sobie wzajemnie przebaczyli, by na nowo budować

nasze relacje. Tak bardzo tego potrzebujemy, gdyż tak bardzo zło nas upokarza i dzieli. Poprośmy Chrystusa, aby dał nam moc do przebaczenia i pojednania oraz odwagę proszenia innych o przebaczenie.

Drugie wskazanie Janowe na czas Jubileuszu to sprawiedliwe traktowanie siebie i innych, to uczciwość względem drugiego człowieka; to unikanie tego wszystkiego, co dzieli, skłóca, budzi złe emocje, a w konsekwencji pogłębia podziały, wzmacnia napięcia i rodzi nienawiść. Żyjemy w społeczeństwie wzburzonym i podzielonym. Zaczniemy więc od pojednania się z sobą samym, a następnie z najbliższymi, a dalej nieśmy przebaczenie innym.

W ostatnim wskazaniu na Jubileusz Jan Chrzyciel zawiera wszystko, co wiąże się z miłością miłosierną: „Kto ma dwie suknie, niech się podzieli z tym, który nie ma; a kto ma żywność, niech tak samo czyni”. Zachęca nas zatem, abyśmy pomyśleli o ubogich, pokrzywdzonych przez los, o ludziach z ulicy, którzy przymierają głodem, bezdomnych, doświadczonych różnymi klęskami... i zatroszczyli się o nich. To również nasi bracia i siostry! Oni noszą w swoim sercu te same pragnienia co my, tyle że często ich nie mogą zrealizować z powodu biedy i ubóstwa. Za nich Chrystus też oddał swoje życie i kocha ich taką samą miłością jak nas. Oni też się modlą, wzajemnie sobie pomagają.

Wielka odnowa, jaką proponuje Chrzyciel jest drogą, która prowadzi do odkrycia obecności Pana pośród nas i drugiego człowieka obok nas. A więc jest to droga wiary i droga miłości miłosiernej. Im bliżej staniemy przy drugim człowieku, tym bardziej zbliżymy się do Jezusa – Pana łaski, i tym mocniej obudzi się w nas wiara.

4. Zakończenie

Jubileusz zatem to ogromna szansa, która zostaje nam dana. Szansa odnowy naszego życia osobistego, rodzinnego, wspólnotowego, a także narodowego. Do Jubileuszu przygotował nas św. Wojciech – nasz Patron, który w znaku relikwii pielgrzymował do wszystkich parafii i odwiedzał wszystkie wspólnoty. Jak niegdyś budził i ożywiał wiarę, tak czyni również i dziś. Wszystkim, którzy w czasie pielgrzymowania Jego relikwii podejmowali jakąkolwiek posługę, jak również kapłanom i wspólnotom z serca dziękuję. Umocnieni świadectwem wiary św. Wojciecha wyruszmy teraz w drogę jubileuszową, aby nadać głębszy sens naszemu życiu, a w konsekwencji doświadczyć prawdziwej wolności, pokoju i radości w swoim sercu.

Niech Maryja, Przewodniczka w wierze wyprasza wszystkim Bożą moc, a nasi święci Patroni na czele ze św. Wojciechem niech towarzyszą nam w codziennym trudzie odnawiania naszego życia.

Wszystkim z serca udzielam pasterskiego błogosławieństwa.

+ Tadeusz Wojda SAC
Arcybiskup
Metropolita Gdański